

Só és világosság

Az IHS Alapítvány Hírmorzsái

„Szolgálat az ember egészségéért”

Második számunk elején is nagyon sok szeretettel köszöntjük olvasóinkat. Köszönjük a sok visszajelzést, a bátorítást, biztatást, építő kritikát, amit a Só és Világosság első számával kapcsolatban levélben, telefonon és személyesen kaptunk. Reméljük, hogy a hírlevél valóban szerepet játszhat kapcsolatok építésében, erősítésében. Kapcsolatokéban, amelyek elengedhetetlenek ahhoz, hogy Isten Országa épüljön, növekedjen Magyarországon.

Imádkozzunk! De hogyan?

Szeretem az egyszerű, megalapozott, a mindennapi gyakorlatban is használható összefoglalókat. Most azonban attól tartok, hogy a címben feltett kérdésre nem tudunk és nem is akarunk röviden válaszolni, erre kinek-kinek Isten tud egészen konkrét, világos útmutatást adni.

Az imádsággal, az imádkozással kapcsolatban elképzelhetetlenül sok vélemény, meggyőződés, megközelítés létezik nemhívők és különféle vallások hívei között, de Krisztus őszinte követői sem mondhatók teljes mértékben egységesnek (ezen a téren sem). Isten Igéjéből megismerhetjük a különböző fajta imákat, még egy imádkozási módra is találunk példát. Természetesen nem célunk, hogy ezen a helyen részletes Igetanulmányt adjunk közre az imádságról. Szeretnénk ugyanakkor ezzel az írással is egyre több hívőt arra figyelmeztetni, hogy nem létezhetünk a Mennyei Édesapánkkal való bensőséges, szoros kapcsolat nélkül.

Nagy örömmel látjuk, tapasztaljuk, hogy Krisztus követői – gyakran különböző felekezetekből – országszerte kisebb-nagyobb csoportokban is rendszeresen imádkoznak; dicsőítik az Urat, közbenjárnak közösségükért, környezetükért, az országért és annak vezetőiért. Istennek legyen hála, és övé a dicsőség minden egyes kezdeményért és régebben működő csoportért.

Meggyőződésünk, hogy Isten jelentős ébredést készít Magyarországon is – erről különböző felekezetekhez tartozó hívőkkel beszélt –, és szeretnénk, ha minél több

Grafika: Simon András

hívó aktív részese lenne ennek. A komolyan vett és hűségesen végzett közbenjáró imádság olyan eszköz, amivel bármikor, bárki Isten munkatársa lehet ebben. Kedves olvasó, Te kész vagy-e arra, hogy Ő vezessen és megmutassa a soron következő lépéseket is? (Itt azonnal elnézést kérek a tegeződésért, de nagyon nehéz lenne más módon megszólítani testvéreket, akikkel egy családba tartozunk.) Ha igen, kérlek mondd el ezt Istennek, majd néhány hívő testvérednek a gyülekezetben, a lakókörnyezetekben, a munkahelyeden. Akikkel tehetitek, imádkozzatok együtt is. Egymásért, hogy Krisztusban gyökerezetek meg erősen és növekedjete (Kol 2:6-7), a környezetetekben élőkért, hogy ébredjen bennük vágy Isten megismerésére. Imádkozzatok a Szentlélek vezetésére figyelve, személyesen, név szerint azokért, akiket elétek hoz Isten (ApCsel 17:27, 5Móz 4:29). Amint imádkoztok, legyetek biztosak benne, hogy „nagy erő van az igaz ember buzgó könyörgésében” (Jakab 5:16)! Gyj

Ki hoz nekem ivóvizet?

Dr. Robert D. Snyder

Robog velünk a vonat, s ahogy kinézünk az ablakon, fut előttünk a táj. Az egyik pillanatban erkélyen teregető fiatalasszonyt látunk, aztán egy sorompó mellett suhanunk el, a sofőr kenyeret majszol, feltűnik egy kerítés, mögötte apró, dőlt sírok, egy erdő, aztán sárgálló vetés. Látszólag apró pillanatai az életnek, de minden felvillanó kép mögött emberek, sorsok vannak, sokkal több, mint amit mi megláthatunk... Ez juthat eszünkbe Bob Snyder gondolatait olvasva. A rövid történetek olyan embert mutatnak be, aki nemcsak néz, hanem lát is, aki tiszta szívével alázatos annyira, hogy a mennyei tanítómeszter hétköznapi eseményeken keresztül is tanítani tudja. Amit megértett, azt hetente több száz embernek e-mailen továbbadja: meséli, az élet kisebb-nagyobb eseményei kapcsán megváltásról, megszentelődésről, szeretetről, hitről... Hírlevelünkben rendszeresen közölni akarunk egyet-egy ezekekből a gondolatokból, most szeretettel ajánljuk olvasóinknak a „Gondolatok az út során” 1998 márciusában született fejezetét.

Az utóbbi időben több barátom, ismerősöm fordult hozzám azzal kapcsolatban, hogy mi is Isten terve az életükre. Volt aki problémák miatt fogalmazta meg a kérdést, mások nehéz, felelősségteljes döntések előtt álltak, vagy komoly kutatást végeztek ebben a témában. Mindez elgondolkodtatott, és eszembe juttatta azt az ószövetségi történetet, amely évekként elszellett nekem jelentett bátorítást, amikor ezzel a kérdéssel küszködtem.

Az 1 Krónika 11:17-19 Dávid három hűséges emberéről beszél, akik vele együtt épp egy sötét barlangban rejtőzködtek és értesültek Saul haláláról. Dávid ekkor már Izrael királya volt, amely azt jelentette, hogy nem kellett többé száműzetésben élnie, különleges fájdalmat okozott azonban számára, hogy országának jó részét a filiszteusok foglalták el. Dávid sóvárogva gondolt szülővárosára, Betlehemre, amely a filiszteusok kezében volt, és hangosan felsóhajtott: „Ki hoz nekem ivóvizet a betlehemi kútból, amely a kapunál van?” Dávid három barátja azonnal nekiindult, és az ellenség táborán áttörve a betlehemi kútból való vízzel tért vissza. Ez a három magas rangú ember az életét kockáztatta azért a királyért, akit szeretett.

Több tanulságot is levontam ebből a történetből, amely segített Isten akaratának jobb megértésében és cselekvésében.

1. Istennel való bensőséges kapcsolat szükséges ahhoz, hogy meghalljuk hangját, megértsük szándékát. Sok ember megfogalmazza azt a vágyát, hogy ismerni szeretné Isten akaratát, de kevesen töltenek Vele valóban időt an-

nak érdekében, hogy az Ő szívében megismerjék és hallgassanak rá.

2. Az a döntés, hogy Isten akarata szerint akarunk cselekedni, gyakran sok kockázattal jár. Én, mielőtt bármit is cselekszem, általában tudni akarom az összes lehetséges kérdésre a választ. Biztosan az olvasók közül sokan pontosan tudják, miről is beszélek. Szeretek jó előre biztos lenni abban, hogy minden simán fog menni. Ahhoz azonban, hogy a Király kéréseire készséggel reagáljunk, olyan hit és bizalom szükséges, amely nem riad vissza a kockázattól sem.
3. Amikor valaki Isten akaratára reagál, olyan természetfeletti cél, lelkesedés és energia áramlik át rajta, ami emberileg nem magyarázható. Ezt látjuk Ábrahám, Mózes, Mária vagy Pál apostol életében. De példaként gondolhatunk néhány olyan mai emberre is, mint Hudson Taylor, Jim Eliot, vagy Teréz Anya, akik ugyanilyen céllal, lelkesedéssel és szenvedéllyel élték az életüket. Biztos vagyok benne, hogy mindnyájan ismerünk olyanokat, akiknek az élete ezt az odaszántságot tükrözi.

Mi tehát Isten akarata az életünkre vonatkozóan? Sokan rengeteg időt és energiát töltenek azzal, hogy erre a kérdésre megtalálják a választ. Tegyük fel egyszerűen úgy a kérdést, hogy „mi Isten akarata?”. Az Ő akarata magába foglal egy tervet a világra vonatkozóan, és ez nem más, mint-hogy megbékítse a világot Önmagával Jézus Krisztus vére által. Isten szeretné, ha ennek a tervnek mi is részesei lennénk. Bizonyára Isten személyre szabott terve egyénekenként eltérő. Hiszen Ő olyan Isten, aki számon tartja fejünkön a hajszálakat is. De nagyon gyakran Isten akaratának a keresése én-központú és feltételhez kötött. Isten akaratával kapcsolatban nem is annyira az számít, hogy hol élünk, vagy mi a foglalkozásunk, hanem sokkal inkább a szívbeli hozzáállásunk és lelkesedésünk. Az 1 Thesszalónika 5:16-ban Pál ezt írja: „...szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” Kívánom, hogy miközben Isten akaratát keressük, ez az Ige ránk is jellemző legyen.

